Offentliggjort d. 13. august 2013

Valg af syns- og skønsmand – landbrugssager - SKM2012.706.ØLR, SKM2013.541.VLR og SKM2013.524.VLR ©

Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen
www.v.dk

To afgørelser fra Vestre Landsret belyser praksis for udpegelse af syns- og skønsmænd i sager om den skatteretlige kvalifikation af landbrugsvirksomheder, der har udviklet sig siden fremkomsten af Vestre Landsrets kendelse ref. i TfS 2005, 214 VLK.

Med skattestyrelsesloven fra 1989, jf. lov nr. 824 af 19/12 1989, blev der som lovens § 30 for første gang optaget positive regler om adgang til isoleret bevisoptagelse i form et udenretligt syn og skøn i skattesager, der verserede for Landsskatteretten. Reglerne er i dag videreført i skatteforvaltningslovens § 47, og omfatter nu tillige sager, der verserer for Skatterådet eller et skatteankenævn.

Syn og skøn i skattesager, der verserer for de administrative klageinstanser eller Skatterådet, afvikles efter retsplejelovens regler om udenretlige syns og skøn, jf. 47, jf. retsplejelovens § 343.

Valg af syns- og skønsmand

Om en syns- og skønsmands kvalifikationer foreskrives i retsplejelovens § 199, stk. 2, at der til forretninger, ved hvilke der udkræves særegen indsigt eller færdighed, i reglen kun bør udmeldes mænd, der ifølge offentlig stilling eller livserhverv eller dog ifølge offentlig aflagte prøver må anses for duelige hertil.

For en syns- og skønsforretning i forbindelse med en verserende skattesag gælder, som for alle andre syns- og skønsforretninger, efter praksis, at hvervet som syns- og skøns-

Offentliggjort d. 13. august 2013

mand bør varetages af den eller de bedst egnede på det område, der er genstand for syns- og skønsforretningen, se herved udtrykkeligt TfS 2005, 214 VLK.

Om valg af syns- og skønsmand foreskrives i retsplejelovens § 200, stk. 1, at enhver af parterne kan gøre henstilling til retten om valget af syns- eller skønsmændene, men retten er ikke bundet herved. Tillige angives, at retten forinden udmeldelsen bør meddele parterne, hvilke personer, der agtes udmeldte, og give dem adgang til at udtale sig om disse.

Vel antageligt af flere forskellige årsager har der over årene på en del områder udviklet sig den praksis, at forslag til en konkret syns- og skønsmand tilvejebringes ved henvendelse til en sagkyndig forening eller institution på det pågældende område.

Eksempelvis vil forslag til en syns- og skønsmand til værdiansættelse af en fast ejendom almindeligvis blive tilvejebragt ved henvendelse til Dansk Ejendomsmæglerforening, der fremkommer med forslag til syns- og skønsmænd fra en særlig kreds blandt foreningens medlemmer, som foreningen generelt skønner egnede til at fungere som syns- og skønsmænd, og som har gennemgået foreningens kurser om varetagelse af hvervet som syns- og skønsmand. Den nævnte særlige personkreds omfatter aktuelt ca. 600 personer. Foreningens konkrete forslag til syns- og skønsmænd tilvejebringes efter forslag fra kredsformanden i en af landets 8 kredsbestyrelser på baggrund af en vurdering af, hvilken ejendomsmægler i den pågældende kreds, der er registreret i foreningen som egnet til at varetage hvervet som syns- og skønsmand, dvs. er blandt de ca. 600 personer, og som har speciale vedrørende netop den ejendomstype eller i øvrigt den særlige problemstilling, der er genstand for syns- og skønsforretningen.

Blandt andre væsentlige aktører på området kan nævnes den selvejende, non-profit organisation Teknologisk Institut. For tilvejebringelse af forslag til syns- og skønsmand har skønsmandsanvisningen under Teknologisk Institut den vedtagne, interne procedure, at der som altovervejende hovedregel peges på syns- og skønsmænd uden tilknytning til Teknologisk Institut, dvs. eksterne syns- og skønsmænd. Skønsmandsanvisningens forslag til syns- og skønstema tilvejebringes derfor blandt et meget betydeligt antal personer, i realiteten en talløs personkreds. For så vidt skønsmandsanvisningen på Teknolo-

gisk Institut helt undtagelsesvist måtte skønne, at den bedst egnede person til varetagelse af hvervet som syns- og skønsmand i en given, konkret sag er medarbejder på Teknologisk Institut, kan denne medarbejder alene bringes i forslag, når anliggendet har været forelagt for direktionen på Teknologisk Institut, og direktionen i den konkrete sag har godkendt, at den pågældende medarbejder bringes i forslag som syns- og skønsmand.

Videre kan nævnes, at Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed tilvejebringer forslag til syns- og skønsmænd blandt personer, der er uden organisatorisk tilknytning til Voldgiftsnævnet, at syns- og skønsmænd bringes i forslag fra en kreds på flere hundrede personer, som Voldgiftsnævnet har vurderet har de fornødne forskellige kompetencer til at foretage syn- og skønsforretninger indenfor bygge- og anlægsvirksomhed, og at Voldgiftsnævnets udvælgelse af en konkret syns- og skønsmand beror på, hvem der blandt denne personkreds har speciale vedrørende netop syn- og forretningens genstand. Om denne rekruttering oplyser Voldgiftsnævnet således, at nævnet "…som følge af Voldgiftsnævnets mangeårige virke og kontaktnetværk har […] mulighed for at trække på flere hundrede syns- og skønsmænd, der samlet kan dække de mange forskelligartede og fagspecifikke områder i bygge– og anlægsbranchen. Voldgiftsnævnet sikrer bl.a., at de pågældendes har passende kompetence og erfaring på området, og at de bliver klædt på til opgaven som syns- og skønsmænd."

Vender man nu blikket mod afviklingen af syn- og skøn i sager om den skatteretlige kvalifikation af mindre landbrugsvirksomheder, tegner der sig et noget andet billede af grundlaget for tilvejebringelse af forslag til syns- og skønsmænd.

Siden fremkomsten af Vestre Landsrets kendelse ref. i TfS 2005, 214 VLK har retsstillingen her været således, at forslag til syns- og skønsmand efter SKAT´s ønske og med opbakning fra domstolene tilvejebringes ved henvendelse til Københavns Universitet, Det Biovidenskabelige Fakultet, Fødevareøkonomisk Institut.

Denne praksis indebærer, jf. SKM2013.541.VLR - hvilket henstår ubestridt fra skattemyndighedernes side - at Københavns Universitet, Det Biovidenskabelige Fakultet, Fødevareøkonomisk Institut, som forslag til syns- og skønsmand peger på en person fra en sluttet personkreds på 3 – 5 personer blandt instituttets ansatte. Dette gælder øjensynligt,

uanset hvad der måtte være syns- og skønsforretningens genstand, dvs. uanset om den landbrugsmæssige virksomhed, der skal vurderes, drejer sig om en af de mange former for planteavl i dansk landbrug eller drejer sig om opdræt af køer, grise, får eller for den sags skyld dressur-, trav- eller galopheste.

Flere skatteydere har gennem tiden søgt at anfægte denne praksis med henvisning bl.a. til, at en given foreslået syns- og skønsmands kompetencer, således som disse foreligger oplyst for skatteyderen som rekvirent, synes at ligge meget fjernt fra eller i hvert fald ikke synes at have fællesflader med de kompetencer, som synes at måtte udkræves for en relevant og kompetent besvarelse af syns- og skønstemaet i den pågældende sag.

Senest med kendelserne ref. i SKM2012.706.ØLR og SKM2013.541.VLR har domstolene imidlertid indtaget det standpunkt, at hvor en syns- og skønsmand er bragt i forslag af Københavns Universitet som sagkyndig organisation på området, er der ikke grundlag for at foretage en nærmere undersøgelse af syns- og skønsmandens kompetencer, og ej heller grundlag for at tilsidesætte fakultetets skøn over den foreslåede skønsmands egnethed.

De to pågældende sager drejede sig begge om vurdering af stutterier; den førstnævnte sag om opdræt af galopheste og den sidstnævnte sag om opdræt, herunder uddannelse, af dressurheste.

Af et CV for den foreslåede syns- og skønsmand, der var den samme person i begge sager, fremgik, at den pågældende som forskningområder havde ”Teknologivurdering og organisation af landbrugsindustrielle produktionskæder samt generel produktionsøkonomi”, og videre, at den pågældende havde deltaget ”…i nationale, nordiske og EU-projekter indenfor områderne: Biomasse til energi og non food anvendelser / Nye produktioner fra landbrugsafgrøder til industriel anvendelse, fødevarer og fodertilsætning/veterinærmedicin / Økonomiske aspekter vedrørende genmodificerede afgrøder med hovedvægt på sameksistens i primærproduktionen og i fødevare/foder forsynings- og produktionskæder, herunder samspil mellem EU fødevare/foder lovgivning/regulering og GMO lovgivning/regulering / Forbrugernes og landmændenes holdninger til GMO / Samfundsøkonomiske aspekter vedr. produktion og anvendelse af

Offentliggjort d. 13. august 2013

GM-afgrøder samt Samspil mellem patentrettigheder og sortbeskyttelse i relation til forædling."

På denne baggrund fandt skatteyderne i de to pågældende sager det for relevant at søge afklaret, om den foreslåede syns- og skønsmand havde et konkret, adækvat kendskab til de særlige problemstillinger, der var genstand for de respektive syns- og skønsforretninger.

I den sidstnævnte sag blev særligt forespurgt til, om den foreslåede syns- og skønsmand dels i *forskningsmæssig sammenhæng* og dels i *sit daglige virke*, jf. retsplejelovens § 199, stk. 2, beskæftigede sig med de særlige problemstillinger, herunder særligt opdræt og uddannelse af samt omsætning med heste af racen Dansk Varmblod, specielt dressurlinjen, som den konkrete sag drejede sig om. Det drejede sig bl.a. om besætningens veterinære tilstand, opdræts- og uddannelsesperioden for dressurheste, prissætningen for dressurheste set i lyset af alder og uddannelsesniveau, herunder set i lyset af udviklingen i markedet for 2007 og fremefter, hvor prissætningen spænder fra hestens slagteværdi til salgsværdier på adskillige mio. kr., vurdering af virksomhedens markedsføringstiltag for afsætning af den omhandlede besætning, stutterivirksomhedens teknisk/faglige tilrettelæggelse samt indehavernes faglige forudsætninger for stutteridrift.

Skattemyndighederne modsatte sig imidlertid, at skatteyderne rettede henvendelse til Københavns Universitet med henblik på at få belyst syns- og skønsmandens eventuelle kompetencer i henseende til de forhold, der var omhandlet i syns- og skønstemaet, dvs. helt grundlæggende, om syns- og skønsmanden havde særlige kompetencer vedrørende opdræt.

Med de to kendelser ref. i henholdsvis SKM2012.706.ØLR og senest SKM2013.541.VLR har skattemyndighederne imidlertid, som allerede nævnt, fået opbakning til dette standpunkt fra domstolene, der således – med henvisning til, syns- og skønsmanden var udpeget af Københavns Universitet, Det Biovidenskabelige Fakultet, Fødevareøkonomisk Institut - fandt det ufornødent at foranstalte yderlige undersøgelser om syns- og skønsmandens faglige forudsætninger på hesteområdet.

Offentliggjort d. 13. august 2013

I præmisserne for kendelsen ref. i SKM2013.541.VLR henvises yderligere til, at Fødevareøkonomisk Institut begrundede forslaget til syns- og skønsmand med, at denne "…har stor erfaring med driftsøkonomi, praktisk landbrug og gennemførelse af syn og skøn i relation til hestestutterier."

Disse oplysninger var dog ikke nærmere dokumenteret af instituttet, når bortset fra oplysninger om, at den foreslåede syns- og skønsmand 38 år tidligere havde erhvervet en landbrugsuddannelse med Grønt Bevis, og at han selv drev et landbrug ved siden af sin beskæftigelse på Fødevareøkonomisk Institut. Det ligger i sagens natur, at denne "praktiske erfaring" ikke opfylder det i retsplejeloven angivne krav om duelighed på grundlag af "livserhverv", jf. retsplejelovens § 199, stk. 2.

Hvad angår særligt oplysningen om, at den foreslåede syns- og skønsmand havde stor erfaring med "gennemførelse af syn og skøn i relation til hestestutterier, er der hertil næppe andet at bemærke, end at en syns- og skønsmand i sagens natur udpeges på grundlag af allerede erhvervede kompetencer, jf. retsplejelovens § 199, stk. 2, og ikke på grundlag af sporadiske erfaringer erhvervet under tidligere syns- og skønsforretninger.

Sammenfattende er situationen med andre ord den, at skatteyderen er afskåret fra at undersøge syns- og skønsmandens faglige forudsætninger - og dermed afskåret fra at tilvejebringe et relevant grundlag for at vurdere, om syns- og skønsmanden rent faktisk har de fornødne forudsætninger, eller om skatteyderen bør forkaste syns- og skønsmanden.

Denne retsstilling er højst utilfredsstillende og ikke just befordrende for retssikkerheden.

Dette gælder særligt set i lyset af Københavns Universitet, Det Biovidenskabelige Fakultet, Fødevareøkonomisk Instituts praksis om tilvejebringelse af forslag til syns- og skønsmand blandt en sluttet kreds på 3 – 5 personer blandt instituttets ansatte. I det hele taget synes der under disse omstændigheder at foreligge en betydelig risiko for, at der opstår sådanne nære relationer mellem *på den ene side* den sluttede kreds af personer fra Fødevareøkonomisk Institut, der virker som syns- og skønsmænd, og *på den anden side* den sluttede personkreds af medarbejdere i SKAT´s afdeling for håndtering af syns- og

Offentliggjort d. 13. august 2013

skønssager vedrørende den skatteretlige kvalifikation af landbrugsvirksomheder, der optræder som SKAT´s repræsentanter i disse sager, at retsplejelovens habilitetskrav for udmeldelse af syns- og skønsmænd ikke længere er opfyldt.

Og det gælder tillige set i lyset af, at stutteribranchen er omfattende med egne, relevante brancheforeninger, herunder bl.a. det tidligere Landsforeningen for heste, nu Videncentret for Landbrug, Heste.

Nu kan man anføre, at domstolenes tilbageholdenhed i forhold til udtalelser og erklæringer fra særligt sagkyndige institutioner og personer m.v. er begrundet i en respekt for netop den sagkyndige vurdering, hvilket er hele formålet med syn og skøn som retsinstitut i den danske retspleje.

Men netop for valg af syns- og skønsmand er det retsplejelovens udgangspunkt, at valg af syns- og skønsmand foretages af retten, jf. lovens § 200, stk. 1, 1. pkt., hvorefter ” Enhver af parterne kan gøre henstilling til retten om valget af syns- eller skønsmændene, men retten er ikke bundet herved.” Det er således tanken, at retten selv - ubundet af parternes synspunkter – træffer beslutning om valg af en given syns- og skønsmand. Dette må samtidig antages at indebære, at retten har en pligt til at foretage en nærmere prøvelse af den enkelte syns- og skønsmands kompetencer på det område, der er genstand for syns- og skønsforretningen. Retsplejeloven opererer således ikke med en forudsætning om, at der på dette område fra rettens side skal udvises en særlig tilbageholdenhed i henseende til prøvelse af en given syns- og skønsmands kompetencer.

Herudover må rejses spørgsmålet, om selve den omstændighed, at der protesteres mod oplysning af en given syns- og skønsmands faglige kompetencer, overhovedet er foreneligt med formålet med iværksættelse af et syn og skøn, nemlig indhentelse af en uafhængig sagkyndig vurdering, som begge parter kan fæstne lid til, og med det grundlæggende princip om transparens i processen.

Med de foreliggende kendelser ligger retsstillingen imidlertid så vidt fast.

SKM2013.524.VLR

Offentliggjort d. 13. august 2013

Uanset om stutterieejeren måtte følge sig overbevist om, at en given syns- og skønsmand er den rette person til varetagelse af hvervet, er det naturligvis relevant at rejse spørgsmålet om konsekvenserne af praksis for valg i syns- og skønsmand. Flere afgørelser peger i retning af en højst uheldig udvikling på området.

Udgangspunktet for vurdering af den skatteretlige kvalifikation af mindre landbrugsvirksomheder er statsskattelovens § 6 samt Højesterets dom ref. i TfS 1994, 364 H, hvor Højesteret i præmisserne anførte, at

> *"I medfør af statsskattelovens § 6, litra a, kan underskud ved drift af en landbrugsejendom efter den mangeårige, særlige ligningspraksis vedrørende deltidslandbrug fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst på betingelse af, at driften af ejendommen bedømt ud fra en teknisk-landbrugsfaglig målestok kan betegnes som sædvanlig og forsvarlig og tilsigter at opnå et rimeligt driftsresultat. I så fald må ejendommen i skattemæssig henseende anses for drevet erhvervsmæssigt, medmindre det må lægges til grund, at driften selv efter en længere årrække ikke vil kunne blive overskudsgivende."*

Som det fremgår, indebærer dommen, at de afgørende kriterier for den skattemæssige kvalifikation af en landbrugsvirksomhed som erhvervsmæssig er følgende:

1. At driften af landbrugsejendommen bedømt ud fra en teknisk-landbrugsfaglig målestok kan betegnes som sædvanlig og forsvarlig,
2. At driften af ejendommen tilsigter at opnå et rimeligt driftsresultat, og
3. At der ikke foreligger grundlag for at lægge til grund, at driften selv efter en længere årrække ikke vil kunne blive overskudsgivende.

Disse kriterier vil på denne baggrund stort set altid indgå i et syn og skøn i en sag om den skatteretlige kvalifikation af en landbrugsvirksomhed, herunder et stutteri.

I JUS 2013/12 er omtalt en sag med dette prøvelsestema. Sagen gav sammenfattende anledning til at konkludere, at det må give anledning til betænkeligheder, at en syns- og skønsmand fra Københavns Universitet, Det Biovidenskabelige Fakultet, Fødevareøkonomisk Institut fremkommer med udtalelser om forhold, der ikke er omhandlet i syns- og skønstemaet, som ikke har relevans for sagen, og som i øvrigt kaster et utvivlsomt

negativt skær over den ene af sagens parter. Ligeledes forekom det betænkeligt, at en syns- og skønsmand i en ud fra enhver betragtning traditionel sag om vurdering af en mindre landbrugsvirksomhed fejlvurderede sagen på afgørende punkter.

Sagen afgjort ved Vestre Landsrets dom ref. i SKM2013.524.VLR giver ligeledes anledning til visse betænkeligheder, og berører for så vidt samme problemstillling, som den i JUS 2013/12 omtalte afgørelse, nemlig at der svares på andet end de rent faktisk stillede spørgsmål, som er direkte afledt af Højesterets præmisser for dommen ref. i TfS 1994, 363 H.

Sagen ref. i ref. i SKM2013.524.VLR drejede sig om den skatteretlige kvalifikation af et stutteri. Under sagens behandling blev iværksat syns og skøn, og som syns- og skønsmand bragte Fødevareøkonomisk Institut en af instituttets ansatte i forslag, og denne medarbejder blev herefter udmeldt. Syns- og skønsmanden blev afhjemlet under hovedforhandlingen af sagen ved Vestre Landsret, der refererede syns- og skønsmandens forklaring som følger:

> *"[Syns- og skønsmanden] har vedstået sin forklaring for byretten og fastholdt sine svar i skønserklæringerne. Han har supplerende forklaret, at han har været udmeldt som syns- og skønsmand i mange tilsvarende sager, og det er de samme spørgsmål, der stilles i alle sagerne. For ham er landbrugsfaglighed en tilrettelæggelse af driften, således at den er teknisk og ressourcemæssig besparende. Det landbrugsmæssige omfatter det hele, herunder om der kan opnås et positivt dækningsbidrag. Det er meget svært at adskille de to ting, men hvis han skulle holde økonomien ude, var stutteriets drift lagt hen ad vejen tilrettelagt forsvarlig, og både de fysiske rammer og faglige forudsætninger for stutteridrift var til stede.*
>
> *Det er meget svært at svare på, om stutteriet kunne have balanceret, hvis der havde været fastsat en anden kostpris på hestene. Heste er svære at prisfastsætte i modsætning til f.eks. køer og grise. Der er tale om liebhaveri, og heste skal prisfastsættes på baggrund af brand og markedsføring. Man er nødt til at sammenligne med konkrete opnåede salgspriser fra det pågældende stutteri. Han har ikke set priser på, hvad stutteriet har solgt heste videre for, og han har derfor ingen forudsætninger for at prisfastsætte hestene.*

Offentliggjort d. 13. august 2013

Han er ikke i andre sager blevet bedt om at svare på spørgsmål om landbrugsfaglighed, hvor han skulle udskille den økonomiske del. Det er hans indtryk, at hans kollegaer fra instituttet, der også udmeldes i disse sager, svarer på samme måde som han gør."

Som det *for det første* fremgår af 1. led af syns- og skønsmandens forklaring, svarede syns- og skønsmanden ikke på det i syns- og skønstemaet stillede spørgsmål, svarende til 1. led i Højesterets præmisser – nemlig spørgsmålet om, hvorvidt *"driften af landbrugsejendommen bedømt ud fra en teknisk-landbrugsfaglig målestok kan betegnes som sædvanlig og forsvarlig"*. Som det fremgår af afhjemlingen, svarede syns- og skønsmanden derimod på, hvorvidt *et af ham af egen drift* opstillet kriterium var opfyldt, nemlig om driften *"er teknisk og ressourcemæssig besparende."*

Af syns- og skønsmandens forklaring i sagen fremgår i den forbindelse videre af forklaringens 3. led, at det er syns- og skønsmandens indtryk, at *"…hans kollegaer fra instituttet, der også udmeldes i disse sager, svarer på samme måde som han gør."* Denne antagelse fra syns- og skønsmandens side bestyrkes af Landsskatterettens kendelse af 28. februar 2013, omtalt i JUS 2013/12.

Det er i sagens natur problematisk, at en syns- og skønsmand fremkommer med udtalelser om forhold, *som* ikke er omhandlet i syns- og skønstemaet, *som* ikke har relevans for sagen, *som* den relevante retsinstans herefter følgelig skal korrigere for ved den efterfølgende vurdering af den materielle sag for så vidt og i det omfang dette overhovedet er muligt, og *som* i øvrigt kaster et utvivlsomt negativt skær over den ene af sagens parter.

Iøjnefaldende er i nærværende sammenhæng videre 2. led i syns- og skønsmandens forklaring i sagen ref. i SKM2013.524.VLR vedrørende *prissætningen af stutteriets besætning* som forudsætning for vurderingen af, om den af Højesteret angivne 2. og 3. betingelse for kvalifikation af en landbrugsvirksomhed som erhvervsmæssig er opfyldt - nemlig om driften af ejendommen tilsigter at opnå et rimeligt driftsresultat, henholdsvis om der er grundlag for at lægge til grund, at driften selv efter en længere årrække ikke vil kunne blive overskudsgivende. Prissætningen af besætningen er med andre ord helt central for vurderingen af virksomhedens rentabilitet.

Offentliggjort d. 13. august 2013

Syns- og skønsmanden forklarede her, som ovenfor refereret, at *"Det er meget svært at svare på, om stutteriet kunne have balanceret, hvis der havde været fastsat en anden kostpris på hestene. Heste er svære at prisfastsætte i modsætning til f.eks. køer og grise. Der er tale om liebhaveri, og heste skal prisfastsættes på baggrund af brand og markedsføring. Man er nødt til at sammenligne med konkrete opnåede salgspriser fra det pågældende stutteri. Han har ikke set priser på, hvad stutteriet har solgt heste videre for, og han har derfor ingen forudsætninger for at prisfastsætte hestene."*

Det er i sagens natur helt uacceptabelt, at der kan ske udmeldelse af en syns- og skønsmand, der ifølge egne oplysninger er afskåret fra at tage stilling til helt centrale forudsætninger for besvarelse af syns- og skønstemaet, nemlig værdiansættelsen af besætningen, og dermed er afskåret fra på relevant og adækvat måde at besvare de grundlæggende spørgsmål om virksomhedens rentabilitet.

Med de foreliggende kendelser om valg af syns- og skønsmand i sager om den skatteretlige kvalifikation af landbrugsvirksomheder er stutterivirksomheder og andre landbrugsvirksomheder låst fast i en retsstilling, hvor iværksættelse af et syn og skøn på den ene side er den eneste farbare vej for tilvejebringelse af de centrale bevisligheder i sagen, men hvor det samtidig må forudses, at der sker udmeldelse af en syns- og skønsmand, der kan savne centrale forudsætninger for besvarelse af syns- og skønstemaet, ligesom der kan ske besvarelse af andre spørgsmål end de rent faktisk stillede spørgsmål som de eneste relevante spørgsmål.

Det er ikke vanskeligt at forstå, at skattemyndighederne med alle midler søger at fastholde nuværende procedurer for valg af syns- og skønsmand. Men for landmændene giver retsstillingen mindelser om russisk roulette.

——— o ———